

UN SEQUIT D'AFIRMACIONS

CONTRA totes les aparences, la República i el poble antifeixista guanyaran la guerra. Les "raons" dels derrotistes, que n'hi ha massa a la reraguarda, seran raons per als babaus, però en res no influiran en la marxa dels esdeveniments. I guanyaran la guerra el poble i la República, perquè econòmicament — i no parlem de l'element humà — Franco està ja completament derrotat. Afeblit l'ajut dels legionaris italians, el "caudillo" no ha pogut empalmar les "victòries" del Nord amb la tan anunciada ofensiva a l'Aragó. Aquest fet parla per cent llibres. L'ajut dels països totalitaris ha estat funestíssim per a Franco, no sols en l'ordre polític, sinó també en l'econòmic.

Per a les masses populars de l'altra banda, Franco defensa un sentiment nacionalista basat en la venda d'Espanya a l'estranger. Res ni ningú no podrà ja convèncer-les del contrari, i aquest estat moral de l'Espanya franquista va creixent més cada dia, fins al punt que el perill d'un desbordament popular es fa imminent per instant.

A la vorera del "crack" econòmic i financer, Itàlia i Alemanya, més que un ajut, han estat una càrrega. Les primeres matèries, acaparades en absolut per Alemanya i Itàlia, no han estat l'única contrapartida de l'ajut donat als generals traïdors. Els dos països totalitaris se n'enduen, a més, totes les reserves de provisions.

Els espanyols de la zona franquista estan condemnats a no menjar porc. Hitler necessita tota la producció porcina d'Espanya i se l'enduu a Alemanya, convertida en embotits i en conserva.

Tota la producció conservera del Nord i Nord-oest en troba repartida entre Itàlia i Alemanya, i res no resta per als espanyols que tenen la dissort de viure a la zona "nacionalista".

Entre sis dies de gana, aquell poble desgraciat en té un en què hom el condemna al plat únic de guerra, i dos a no menjar postres.

Aquestes realitats de l'Espanya de Franco obliguen a cercar una contrapartida d'ordre moral, per tal de sembrar la desorientació i el pessimisme a la zona lleial. La tasca de la Premsa reaccionària de França i Anglaterra, parlant de maniobres entre els nostres governants i els de Salamanca, no té altre abast ni cap més finalitat. La Premsa italiana no compta, per a aquest cas.

I és precisament aquesta necessitat de mentir, que senten totes les forces de la reacció internacional, la prova més palesa del fracàs de la causa de Franco i dels seus amos.

Arriba l'hora de riure.

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO

NACIONAL DEL TREBALL D'ESpanyA

Barcelona, divendres, 26 novembre 1937

ANY I

NUMERO 238

SEMBLA QUE JA ES HORA QUE FRANÇA DIGUI «PROU!»

HI HA ANGELOSOS QUE CREUEN QUE EL VIATGE DE LORD HALLIFAX HA DONAT BON RESULTAT. PERO FINS QUE CHAUTEUPS I DELBOS HAGIN ANAT A LONDRES, HOM NO PODRA DIR SI HITLER PODRA FER EL QUE VULGUI O NO HO PODRA FER

Londres, 26. — (Del corresponent de l'Agència Reuters.)
Molts encara creuen que el viatge de lord Halifax ha estat positiu i que pot esperar-se un canvi polític a favor de la pau europea. L'«Evening Standard» ho diu abans a la nit, amb gran luxe tipogràfic, i assegurava tenir la notícia de font verídica, per mitjà d'una alta personalitat de la política anglesa. El Govern té al seu poder l'informe de lord Halifax i se considera com a molt encoratjador. Calla i s'espera — diu el diari — per tal de contrarestar la intensa propaganda d'alguns periodistes que presenten les entrevistes de lord Halifax com a desilusionadores des del punt d'altre anglès.

Als cercles britànics hom creu que, després de la visita a Anglaterra del president del Consell i del ministre d'Affers Estrangers de França, podrà haver positiu un pas endavant en el camí de la pau europea.

Ara bé: quin hauria d'ésser el

plà dels anglesos? ¿Existeix una versió del viatge de lord Halifax a Berlín diferent de les generalment aportades pels periodistes? Car totes les demandes alemanyes es basen en un fet: ja n'hi ha prou del professional, admet de la influència de França a l'Europa Central. El que demana Alemanya és, no menys la llibertat de marxa vers l'Est, és a dir, allò que ha estat el nervi de la divergència franco-alemanya des de fa segles. Ja que, si Alemanya, prima el «debt» alguns 100.000.000 de quilògr. que faria França davant d'un bloc de tan formidable? Apareix en aquest moment la repetició de totes les imprecisions entre París i Londres respecte de la política francesa. A Londres, després de la Gran Guerra, hom va creure seriament que Chamberlain i Mandin preparaven la creació de la República romana i el predomini militar i polític sobre Europa. Per això Londres se sentia la responsable d'Almanya, entre les Potències ginebrines, i ajudà a establir les seves finances i a rearmar-se un xic. Ara ja el contrari: intervé a favor de França per tal que Berlín abandoni el seu projecte de mobilitació «permanent» de tots els recursos a favor de la guerra. És allò que a Londres hom anomena política d'«equilibri».

Quan les vacil·lacions del difunt Mr. Donaid passaren a la Conferència del Desarmament de Berlín, va transmetre una nota a Londres, el 1924, que és el model de "l'una" que hem arribat, sempre. És evident que, després del període de la no intervenció, inventada per Blum, el Chautemps i Delbos arriben a Londres per tal de rescatar el projecte europeu i internacional d'Europa deixant les mans lliures al Reich i a l'Europa Central, és possible que l'opinió pública francesa no tingui més remei que exigir una altra nota de "l'una" que hem arribat! — Fabra.

NO VA DONAR RESULTATS

Londres, 26. — «S'afirma en aquesta capital el convenciment que el viatge de lord Halifax no donarà, en realitat, els resultats esperats. També es té el convenciment que el veritable inspirador del viatge fou Neville Chamberlain. La Premsa liberal i democràtica posa de relleu que el fracàs d'aquest viatge ha d'interpretar-se com una demostració més del decisiu propòsit de Hitler i Mussolini de no restar-se sense grans concessions als propòsits del primer en el centre d'Europa i del dictador italià a la costa del Mediterrani.

La guerra no serà declarada

Tòquio, 26. — El portaveu del Ministeri d'Affers Estrangers ha declarat als representants de la Premsa internacional i japonesa que el Japó no proposa declarar la guerra a la Xina mentre no vagin desenvolupant les condicions de desenvolupament de l'actual conflicte. — Cosmos.

EL GOVERN ALEMANY CONSTRUÏRÀ UN CANAL QUE UNIRÀ LA REGIO MINERA DEL RUHR AMB EL MAR BALTIC

En cas d'una guerra, el canal jugarà un paper molt important

Berlín, 26. — Aquest matí ha estat anunciat oficialment que el Govern ha decidit la construcció d'un gran canal modern que unirà la rica regió minera i industrial del Ruhr amb el mar Bàltic. L'anomenarà «Hansa Canal» i estarà completat el 1940. El canal tindrà un termini màxim de sis anys.

El treball de construcció s'iniciarà l'any vinent, i es treballarà intensament. Hi treballaran alguns

milers d'obrers, i se donarà treball a gran nombre de factories.

Hom considera que els avantatges econòmics del nou canal seran considerables, car faran possible la tramesa directa dels carbons de la zona del Ruhr al mar Bàltic. Igualment hom té el convenciment que el «Hansa Canal» estarà erigit a exercir un paper estratègic de primeríssima importància en cas d'una guerra. — Cosmos.

EPIDEMIA DE FERBE TIPIDICA

Londres, 26. — Les autoritats reconeixen que durant les últimes vint-i-quatre hores s'han registrat a la ciutat de Croydon dotze nous casos de febre tifòida. Actualment és de 200 el nombre d'afectats.

Afortunadament, la prevalent epidèmia produeix poques víctimes. — Cosmos.

Tot permet creure que Anglaterra es troba disposada a fer a Itàlia i Alemanya algunes concessions, però de cap manera la totalitat de llurs reivindicacions, ni tan sols una part aproximada d'aquestes. Després, a més, la Gran Bretanya, que els avantatges que pugui obtenir Roma i Berlín no siguin en detriment dels interessos i sobretot, del prestigi imperial britànic. Anglaterra no està disposada a tolerar, per

exemple, que s'annuaci per al present ni per al futur les seves grans vies de comunicació marítima, amb la qual cosa, en un moment donat, podria arribar a trobar-se incornunicada amb les seves colònies i Dominis. Alguns interpretes també aquesta decisió de Londres com una prova que també les reivindicacions colonials d'Almanya trobaran forta resistència per part d'Anglaterra. — Cosmos.

3.000 EDIFICIS DESTRUÏTS A NANTAO

Xang-Hai, 26. — El comandant cap de les forces japoneses de Xang-Hai ha declarat que l'exèrcit japonès proposa reprendre l'atacada i continuar l'ocupació del territori sota a s'ocupar que el general Xang-Kai-Tsook canviï de conducta i «deixi de fer la guerra als japonesos». — Cosmos.

EL JAPO CERCA PRETEXTS

Xang-Hai, 26. — La policia japonesa pretén haver trobat documents que demostren que des de la Conferència internacional hom treballa a favor dels xinesos "per part d'elements addites a la U. R. S. S."

S'ha ordenat a la policia japonesa que exerceix una vigilància especial relacionada amb aquestes activitats.

Molts creuen que el Japó està creant pretexts per a limitar la llibertat de les concessions estrangeres i conèixer determinades intencions. — Cosmos.

(Seguirà a la pàgina 3)

EL «LLORO» EIXERIT

Justícia i anà a plantar-se a l'espalla del «metteur en scène», el qual es trobava fora de l'abast de l'objectiu de la «camera». L'home havia estat local de bo de bo i la seva ferida era greu. Moments de pànic, d'enfolliment, crida, corredisses, anades i vingudes. George Archambaud grega i Dorothy Lamour, la que lantes vegades haurà llugat de perdre els sentits, aquesta vegada cau en un síncop veritable després d'una crisi nerviosa.

George Archambaud es troba en una clínica i es restablirà a poc a poc.

La bella Dorothy continua a impressionar «Her jungle love», i l'escena del punyal ha estat aprimada.

PROCLAMACIO D'UN PRESIDENT

Ruano Aires, 26. — D'ord amon el resultat de les eleccions del passat mes de setembre, avui ha estat proclamat President de la República. Ortiz. — Fabra.

Franko vol desenterrar el projecte d'una retirada «simbòlica» de voluntaris

Londres, 26. — Segons informa l'Agència Reuters, la resposta de Franko a la comunicació que el Comitè de no intervenció dirigí al Govern espanyol i a Salamanca, ha estat ja distribuïda a les diverses delegacions internacionals del sud-oest. Franko demana alguna aclariment, principalment vol saber quins límits tindrà el dret de bel·ligerència que eventualment hom li concedeixi.

Franko fa algunes suggerències, entre elles que la bel·ligerència sigui concedida després que hagi sortit de la Península 3.000 combatents estrangers de cada banda. Així fa pensar als cercles polítics londinenses que els xinesos en proposen desenterrar el projecte, ja abandonat, d'arribar a una retirada «simbòlica» de combatents estrangers. — Cosmos.

LA LLUITA CONTRA LA FAM

Xang-Hai, 26. — Les autoritats afirmen que el perill de la fam pot considerar-se desaparegut, almenys momentàniament. A última hora de la tarda d'ahir arribaren a Xang-Hai diversos interceptants carregats d'arròs suficient per a l'alimentació de la població durant diverses dies. De Pu-Tung arribaren altres

(Seguirà a la pàgina 3)

EL GOVERN FRANCÉS CONDECO-RACIONS A DIVERSOS MEMBRES DEL GOVERN FRANCES

París, 26. — Comunicuen de la Ciutat del Vaticà una important promoció de condecoracions pontificies, que vénen a ésser un compliment de la missió que portà a Ljubov (França) el cardenal secretari d'Estat, monsenyor Pacelli. D'aquesta manera agraeix el Vaticà la

trianfal acollida que hom tribuà a París al cardenal del Sant Pare.

Has rebut Cardena d'Ordres pontificis el president del Consell de França, Camille Chautemps; el ministre d'Affers Estrangers, Iron Delbos, i el sub-secretari d'Estat en els Affers Estrangers, François de Tosi.

Una missió del Govern francès que promouera part en els diversos actes celebrats amb motiu del viatge del cardenal Pacelli, han rebut altres condecoracions pontificies.

D'altra banda, l'ambaixador de França al Vaticà ha lliurat les insignies de la Legió d'Honor a cert nombre de personalitats pontificies que acompanyaren el cardenal Pacelli en la seva visita a França. — Cosmos.

DOROTHY LAMOUR FERÏX INVOLUNTARIAMENT EL TRASPUNT DURANT LA IMPRESSIO D'UN FILM

A Palm Springs, localitat situada a 150 quilòmetres de la Meca del cinema, Hollywood, s'ha desenvolupat un incident lamentable durant la impressió d'un film. Un accident agraunt que no estava pas previst en l'«escenari» i del qual han estat protagonistes la bella «star» californiana Dorothy Lamour i el transpunt George Archambaud.

La cosa ha succeït així: Han impressionat uns personatges que figuren en plena jungla, corresponent al film «La seva estimada jungla». L'hermosa havia de llançar un punyal contra el seu «partenaire».

El assaigat havien reuist pèl·lucament i Dorothy havia sabut clavar la fulla acorada en el lloc precís que hom li havia assignat.

—Bodeu! comença el director. Tot anà marallat bé. I el moment fatidic arribà. Dorothy, enfilada per la ficció, pren l'arma i la llança violentament vers l'home que l'havia ultratjat. El punyal, ràpid, així en l'aire i, passant tot just al costat de l'objecte en lantes vegades s'havia anteriorment clavat, continuà la seva tra-

jectòria i anà a plantar-se a l'espalla del «metteur en scène», el qual es trobava fora de l'abast de l'objectiu de la «camera». L'home havia estat local de bo de bo i la seva ferida era greu. Moments de pànic, d'enfolliment, crida, corredisses, anades i vingudes. George Archambaud grega i Dorothy Lamour, la que lantes vegades haurà llugat de perdre els sentits, aquesta vegada cau en un síncop veritable després d'una crisi nerviosa.

George Archambaud es troba en una clínica i es restablirà a poc a poc.

La bella Dorothy continua a impressionar «Her jungle love», i l'escena del punyal ha estat aprimada.

PROCLAMACIO D'UN PRESIDENT

Ruano Aires, 26. — D'ord amon el resultat de les eleccions del passat mes de setembre, avui ha estat proclamat President de la República. Ortiz. — Fabra.

EL GOVERN FRANCÉS CONDECO-RACIONS A DIVERSOS MEMBRES DEL GOVERN FRANCES

París, 26. — Comunicuen de la Ciutat del Vaticà una important promoció de condecoracions pontificies, que vénen a ésser un compliment de la missió que portà a Ljubov (França) el cardenal secretari d'Estat, monsenyor Pacelli. D'aquesta manera agraeix el Vaticà la

trianfal acollida que hom tribuà a París al cardenal del Sant Pare.

Has rebut Cardena d'Ordres pontificis el president del Consell de França, Camille Chautemps; el ministre d'Affers Estrangers, Iron Delbos, i el sub-secretari d'Estat en els Affers Estrangers, François de Tosi.

Una missió del Govern francès que promouera part en els diversos actes celebrats amb motiu del viatge del cardenal Pacelli, han rebut altres condecoracions pontificies.

D'altra banda, l'ambaixador de França al Vaticà ha lliurat les insignies de la Legió d'Honor a cert nombre de personalitats pontificies que acompanyaren el cardenal Pacelli en la seva visita a França. — Cosmos.

DOROTHY LAMOUR FERÏX INVOLUNTARIAMENT EL TRASPUNT DURANT LA IMPRESSIO D'UN FILM

A Palm Springs, localitat situada a 150 quilòmetres de la Meca del cinema, Hollywood, s'ha desenvolupat un incident lamentable durant la impressió d'un film. Un accident agraunt que no estava pas previst en l'«escenari» i del qual han estat protagonistes la bella «star» californiana Dorothy Lamour i el transpunt George Archambaud.

La cosa ha succeït així: Han impressionat uns personatges que figuren en plena jungla, corresponent al film «La seva estimada jungla». L'hermosa havia de llançar un punyal contra el seu «partenaire».

El assaigat havien reuist pèl·lucament i Dorothy havia sabut clavar la fulla acorada en el lloc precís que hom li havia assignat.

—Bodeu! comença el director. Tot anà marallat bé. I el moment fatidic arribà. Dorothy, enfilada per la ficció, pren l'arma i la llança violentament vers l'home que l'havia ultratjat. El punyal, ràpid, així en l'aire i, passant tot just al costat de l'objecte en lantes vegades s'havia anteriorment clavat, continuà la seva tra-

jectòria i anà a plantar-se a l'espalla del «metteur en scène», el qual es trobava fora de l'abast de l'objectiu de la «camera». L'home havia estat local de bo de bo i la seva ferida era greu. Moments de pànic, d'enfolliment, crida, corredisses, anades i vingudes. George Archambaud grega i Dorothy Lamour, la que lantes vegades haurà llugat de perdre els sentits, aquesta vegada cau en un síncop veritable després d'una crisi nerviosa.

George Archambaud es troba en una clínica i es restablirà a poc a poc.

La bella Dorothy continua a impressionar «Her jungle love», i l'escena del punyal ha estat aprimada.

PROCLAMACIO D'UN PRESIDENT

Ruano Aires, 26. — D'ord amon el resultat de les eleccions del passat mes de setembre, avui ha estat proclamat President de la República. Ortiz. — Fabra.

EL GOVERN FRANCÉS CONDECO-RACIONS A DIVERSOS MEMBRES DEL GOVERN FRANCES

París, 26. — Comunicuen de la Ciutat del Vaticà una important promoció de condecoracions pontificies, que vénen a ésser un compliment de la missió que portà a Ljubov (França) el cardenal secretari d'Estat, monsenyor Pacelli. D'aquesta manera agraeix el Vaticà la

trianfal acollida que hom tribuà a París al cardenal del Sant Pare.

Has rebut Cardena d'Ordres pontificis el president del Consell de França, Camille Chautemps; el ministre d'Affers Estrangers, Iron Delbos, i el sub-secretari d'Estat en els Affers Estrangers, François de Tosi.

Una missió del Govern francès que promouera part en els diversos actes celebrats amb motiu del viatge del cardenal Pacelli, han rebut altres condecoracions pontificies.

D'altra banda, l'ambaixador de França al Vaticà ha lliurat les insignies de la Legió d'Honor a cert nombre de personalitats pontificies que acompanyaren el cardenal Pacelli en la seva visita a França. — Cosmos.

DOROTHY LAMOUR FERÏX INVOLUNTARIAMENT EL TRASPUNT DURANT LA IMPRESSIO D'UN FILM

A Palm Springs, localitat situada a 150 quilòmetres de la Meca del cinema, Hollywood, s'ha desenvolupat un incident lamentable durant la impressió d'un film. Un accident agraunt que no estava pas previst en l'«escenari» i del qual han estat protagonistes la bella «star» californiana Dorothy Lamour i el transpunt George Archambaud.

La cosa ha succeït així: Han impressionat uns personatges que figuren en plena jungla, corresponent al film «La seva estimada jungla». L'hermosa havia de llançar un punyal contra el seu «partenaire».

El assaigat havien reuist pèl·lucament i Dorothy havia sabut clavar la fulla acorada en el lloc precís que hom li havia assignat.

—Bodeu! comença el director. Tot anà marallat bé. I el moment fatidic arribà. Dorothy, enfilada per la ficció, pren l'arma i la llança violentament vers l'home que l'havia ultratjat. El punyal, ràpid, així en l'aire i, passant tot just al costat de l'objecte en lantes vegades s'havia anteriorment clavat, continuà la seva tra-

jectòria i anà a plantar-se a l'espalla del «metteur en scène», el qual es trobava fora de l'abast de l'objectiu de la «camera». L'home havia estat local de bo de bo i la seva ferida era greu. Moments de pànic, d'enfolliment, crida, corredisses, anades i vingudes. George Archambaud grega i Dorothy Lamour, la que lantes vegades haurà llugat de perdre els sentits, aquesta vegada cau en un síncop veritable després d'una crisi nerviosa.

George Archambaud es troba en una clínica i es restablirà a poc a poc.

La bella Dorothy continua a impressionar «Her jungle love», i l'escena del punyal ha estat aprimada.

PROCLAMACIO D'UN PRESIDENT

Ruano Aires, 26. — D'ord amon el resultat de les eleccions del passat mes de setembre, avui ha estat proclamat President de la República. Ortiz. — Fabra.

EL GOVERN FRANCÉS CONDECO-RACIONS A DIVERSOS MEMBRES DEL GOVERN FRANCES

París, 26. — Comunicuen de la Ciutat del Vaticà una important promoció de condecoracions pontificies, que vénen a ésser un compliment de la missió que portà a Ljubov (França) el cardenal secretari d'Estat, monsenyor Pacelli. D'aquesta manera agraeix el Vaticà la

trianfal acollida que hom tribuà a París al cardenal del Sant Pare.

Has rebut Cardena d'Ordres pontificis el president del Consell de França, Camille Chautemps; el ministre d'Affers Estrangers, Iron Delbos, i el sub-secretari d'Estat en els Affers Estrangers, François de Tosi.

Una missió del Govern francès que promouera part en els diversos actes celebrats amb motiu del viatge del cardenal Pacelli, han rebut altres condecoracions pontificies.

D'altra banda, l'ambaixador de França al Vaticà ha lliurat les insignies de la Legió d'Honor a cert nombre de personalitats pontificies que acompanyaren el cardenal Pacelli en la seva visita a França. — Cosmos.

DOROTHY LAMOUR FERÏX INVOLUNTARIAMENT EL TRASPUNT DURANT LA IMPRESSIO D'UN FILM

A Palm Springs, localitat situada a 150 quilòmetres de la Meca del cinema, Hollywood, s'ha desenvolupat un incident lamentable durant la impressió d'un film. Un accident agraunt que no estava pas previst en l'«escenari» i del qual han estat protagonistes la bella «star» californiana Dorothy Lamour i el transpunt George Archambaud.

La cosa ha succeït així: Han impressionat uns personatges que figuren en plena jungla, corresponent al film «La seva estimada jungla». L'hermosa havia de llançar un punyal contra el seu «partenaire».

El assaigat havien reuist pèl·lucament i Dorothy havia sabut clavar la fulla acorada en el lloc precís que hom li havia assignat.

—Bodeu! comença el director. Tot anà marallat bé. I el moment fatidic arribà. Dorothy, enfilada per la ficció, pren l'arma i la llança violentament vers l'home que l'havia ultratjat. El punyal, ràpid, així en l'aire i, passant tot just al costat de l'objecte en lantes vegades s'havia anteriorment clavat, continuà la seva tra-

jectòria i anà a plantar-se a l'espalla del «metteur en scène», el qual es trobava fora de l'abast de l'objectiu de la «camera». L'home havia estat local de bo de bo i la seva ferida era greu. Moments de pànic, d'enfolliment, crida, corredisses, anades i vingudes. George Archambaud grega i Dorothy Lamour, la que lantes vegades haurà llugat de perdre els sentits, aquesta vegada cau en un síncop veritable després d'una crisi nerviosa.

George Archambaud es troba en una clínica i es restablirà a poc a poc.

La bella Dorothy continua a impressionar «Her jungle love», i l'escena del punyal ha estat aprimada.

PROCLAMACIO D'UN PRESIDENT

Ruano Aires, 26. — D'ord amon el resultat de les eleccions del passat mes de setembre, avui ha estat proclamat President de la República. Ortiz. — Fabra.

EL GOVERN FRANCÉS CONDECO-RACIONS A DIVERSOS MEMBRES DEL GOVERN FRANCES

París, 26. — Comunicuen de la Ciutat del Vaticà una important promoció de condecoracions pontificies, que vénen a ésser un compliment de la missió que portà a Ljubov (França) el cardenal secretari d'Estat, monsenyor Pacelli. D'aquesta manera agraeix el Vaticà la

trianfal acollida que hom tribuà a París al cardenal del Sant Pare.

Has rebut Cardena d'Ordres pontificis el president del Consell de França, Camille Chautemps; el ministre d'Affers Estrangers, Iron Delbos, i el sub-secretari d'Estat en els Affers Estrangers, François de Tosi.

Una missió del Govern francès que promouera part en els diversos actes celebrats amb motiu del viatge del cardenal Pacelli, han rebut altres condecoracions pontificies.

D'altra banda, l'ambaixador de França al Vaticà ha lliurat les insignies de la Legió d'Honor a cert nombre de personalitats pontificies que acompanyaren el cardenal Pacelli en la seva visita a França. — Cosmos.

DOROTHY LAMOUR FERÏX INVOLUNTARIAMENT EL TRASPUNT DURANT LA IMPRESSIO D'UN FILM

A Palm Springs, localitat situada a 150 quilòmetres de la Meca del cinema, Hollywood, s'ha desenvolupat un incident lamentable durant la impressió d'un film. Un accident agraunt que no estava pas previst en l'«escenari» i del qual han estat protagonistes la bella «star» californiana Dorothy Lamour i el transpunt George Archambaud.

La cosa ha succeït així: Han impressionat uns personatges que figuren en plena jungla, corresponent al film «La seva estimada jungla». L'hermosa havia de llançar un punyal contra el seu «partenaire».

El assaigat havien reuist pèl·lucament i Dorothy havia sabut clavar la fulla acorada en el lloc precís que hom li havia assignat.

—Bodeu! comença el director. Tot anà marallat bé. I el moment fatidic arribà. Dorothy, enfilada per la ficció, pren l'arma i la llança violentament vers l'home que l'havia ultratjat. El punyal, ràpid, així en l'aire i, passant tot just al costat de l'objecte en lantes vegades s'havia anteriorment clavat, continuà la seva tra-

jectòria i anà a plantar-se a l'espalla del «metteur en scène», el qual es trobava fora de l'abast de l'objectiu de la «camera». L'home havia estat local de bo de bo i la seva ferida era greu. Moments de pànic, d'enfolliment, crida, corredisses, anades i vingudes. George Archambaud grega i Dorothy Lamour, la que lantes vegades haurà llugat de perdre els sentits, aquesta vegada cau en un síncop veritable després d'una crisi nerviosa.

George Archambaud es troba en una clínica i es restablirà a poc a poc.

La bella Dorothy continua a impressionar «Her jungle love», i l'escena del punyal ha estat aprimada.

PROCLAMACIO D'UN PRESIDENT

Ruano Aires, 26. — D'ord amon el resultat de les eleccions del passat mes de setembre, avui ha estat proclamat President de la República. Ortiz. — Fabra.

EL GOVERN FRANCÉS CONDECO-RACIONS A DIVERSOS MEMBRES DEL GOVERN FRANCES

París, 26. — Comunicuen de la Ciutat del Vaticà una important promoció de condecoracions pontificies, que vénen a ésser un compliment de la missió que portà a Ljubov (França) el cardenal secretari d'Estat, monsenyor Pacelli. D'aquesta manera agraeix el Vaticà la

trianfal acollida que hom tribuà a París al cardenal del Sant Pare.

Has rebut

Pere Mateu ha estat absolt

El Jurat de guàrdia s'ha reunit aquest matí a la sala del Tribunal d'Urgència per a veure i fallar la causa seguida contra Pere Mateu Cusidó, acusat d'un delicte d'auxili a la rebel·lió en trobar-li en un local del carrer de Casp, una quantitat de bombes i armes.

cosc Serra, acusat d'un delicte d'infidelitat.

El Tribunal Popular número 1 ha absolt el processat per trinxera il·lícita d'armes de fet Alfonso Cabrilla.

Ha tingut lloc, davant del Tribunal d'Urgència número 1, la vista de la causa contra Joan Vendrell i Joan Ferrer, els quals, en vista de les proves, els fou retirada l'acusació i foren, per tant, absolts.

JUTGES ESPECIALS

Per la sala de Govern d'aquesta Audiència, ha estat nomenat jutge especial per tal que instruï les diligències amb motiu de determinats fets als establiments penitenciaris d'aquesta ciutat.

ASSINYALAMENTS PER A DEMA

Audiència Territorial. — No hi ha assenyals. Tribunal Popular. — Número 1. Un jutge per escàndol públic contra Josep Mercader.

DIVORCIS

Assumpció Gasset contra Salvador Turres, Antònia Blanes contra Francesc Gil, Josep Martí contra Antònia Querreda, i Jacint Cua contra Mariana Altadill.

ABSOLUCIONS

El fiscal del Tribunal Popular número 1 ha retirat l'acusació que sostenia contra el processat Francesc Serra.

Donatiu de 130.000 pessetes

Madrid, 25. — El Comitè Obrer del Servei de Pomper Pínceps de Madrid ha fet un donatiu de 130.000 pessetes, distribuïdes de la forma següent: al general Mijaia, per a despeses de guerra, 100.000 pessetes; a la Casa d'Àsturies (subscripció pro evacuats), 15.000; a la Creu Roja Espanyola, 10.000; i al Comitè d'Unió Radio, 5.000.

Inauguració d'un menjador col·lectiu a Madrid

Madrid, 25. — Ha tingut lloc la inauguració del menjador col·lectiu "Justicia", patrocinat per la Fiscalia de l'Audiència Territorial de Madrid.

riament en el nou menjador, i tots es mostraren molt satisfets. A la taula presidencial ocuparen un lloc el general Mijaia, el fiscal de l'Audiència Territorial de Madrid, López de Urbe; el comissari inspector de l'Exèrcit del Centre, Francesc Anton; el general Cardenal; el magistrat del Suprem, García Tabago; el tinent coronel Villana; el president de l'Audiència Territorial, Zubillaga; l'alcalde de Madrid, el governador civil, el delegat del Ministeri de Justícia, i altres representacions oficials.

Aquest número ha passat per la censura

XINA RESISTIRA FINS L'ULTIM MOMENT

(Ve de la primera pàgina) carregaments de quiviures. Tot això fou immediatament repartit a la població famèlica.

S'observa, amb tot, que els pres han estat alterats desmesuradament, amb la qual cosa moltes famílies es veuen en la impossibilitat d'adquirir el que necessiten per a sustentar-se.

Hom creu que les autoritats japoneses i estrangeres arbitraràn un acord per a organitzar la lluita contra la fam. — Cosmos.

ACTIVITAT JAPONESA

Xang-Hai, 25. — L'exèrcit japonès ha començat a desmuntar la gran activitat a la regió del llac Taiyu, en la qual s'advertien grans concentracions de tropes i material. Els nipons encara no poden utilitzar les unitats motoritzades per trobar-se enfangades en les pistes i carreteres.

El portaveu militar nipó afirma que així que el temps millori i siguin reparades les vies de comunicació prosseguirà l'avancada en alta mar vers Nanquín.

Les concentracions japoneses són particularment nombroses al sud del llac Taiyu, on els xinesos oposen gran resistència per creure's que per aquest sector intentaràn una a l'adquisició de robes d'abric per als nostres valents combatents.

Atesa la finalitat d'aquesta reunió esportiva, recomanem a tots els elements antifeixistes que els sigui possible de concórrer demà a la tarda al camp del Fortpienc.

relació amb el tràfic marítim. Els vaguistes anuncien que si no són ateses les seves reivindicacions en un breu termini, es sumaran a la vaga de solidaritat altres contingents de treballadors. — Cosmos.

NEGOCIACIONS AJORNADA

París, 25. — La C. A. P. socialista votà ahir passada una resolució per la qual són suspeses provisionalment totes les negociacions convocades pel Partit Comunista amb vista a la unificació dels partits comunista i socialista. La resolució diu:

"Els comunistes han provocat l'escissió al si de les organitzacions proletàries per ordre de Moscou. Continuem treballant per tal d'assumir la unitat indispensable, deturats el feixisme, però no convintim de ningú." — Fabra.

Un partit a benefici de l'abrigall del soldat

Demà, a les tres de la tarda, es celebrarà al camp de la Unió Esportiva Atlètic Fortpienc — carrer dels Enamorats, entre els de Lepant i Padilla — un festival esportiu durant el qual un dels equips de joc de l'amentada organització competirà amb un altre sorgit del Cde de Santill i reforçat amb elements que figuren adscrits en equips de la Categoria Primera.

La recaptació que s'obtindrà servirà a la nostra companyia de "Solidaritat Obrera" per tal d'enviar-la la quantitat que des-

Ajuntament

ADQUISICIO DE LLIBRES

Extracte dels actes preses, entre altres, pel Comitè Municipal Permanent, en la seva sessió del dia 25 de novembre del 1937:

Tenir per designat conseller de l'Ajuntament de Barcelona el ciutadà Manuel Molins i Sanja, per a substituir com a conseller de la biblioteca de la C. N. E. el ciutadà Tomàs Castellet i Benito.

Prear a la disposició del conseller regidor d'Assistència Social una quantitat destinada a la compra de llibres per a la formació d'una petita biblioteca en els establiments que depenen de la Conselleria, per tal d'entendre les necessitats culturals dels oïdits.

Realitzar obres de reforma en el Grup Escolar del carrer de la Diputació, 112.

EL LLIURAMENT DE TIQUETS

Per tal de regular el repartiment dels fulls de tiquets de autobús, segons i succe a la Delegació municipal del districte novè, les Conselleres Regidores de Provements i d'Estadística municipal han resolt que la distribució dels impresos per a sis o més rasons s'efectuarà en aquella oficina a partir del dimarts vinent, dia 30, en lloc del dia 26 del corrent com s'havia fet públic.

JOSEP ESCOPET, ALCALDE ACCIDENTAL

Per haver-se hagut d'absen-

tar a fi de gestionar diversos afers municipals, l'alcaldable senyor Hilari Salvador, s'ha posposat accidentalment de l'Alcaldia el conseller regidor de Governació, senyor Josep Escopet.

«La victòria potser no serà ràpida, però és certa. Aquesta és la meva profunda convicció», diu Lleó Nicolle

León Nicolle, president del C. E. del Partit Socialista suís, ha passat uns dies a Espanya, interessant-se per les coses de la guerra per tal d'informar-ne els seus companys. De retorn del seu viatge a Madrid, Mr. León Nicolle s'ha detingut a Barcelona i ens ha visitat. Mr. Nicolle és un bon amic de l'Espanya antifeixista i un gran admirador del poble català.

Li hem demanat la seva impressió sobre el viatge que acabava de realitzar i ens ha contestat:

—Porto d'aquest viatge les millors impressions. En veure el país he fet amb la certesa que la victòria es desentarrarà per la República; una certesa que era més ardent de sentiment; de via de dir, ara, però, aquesta certesa, aquesta convicció és basada i està basada en el que he vist aquest dia, sobretot a Madrid. Madrid és una ciutat que dona la impressió d'un poble estretament unit amb l'Exèrcit, d'un poble que és com una continuació d'aquest mateix Exèrcit, com si l'Exèrcit i el poble constituïssin un bloc de granit.

He visitat el sector de la Casa de Campo i he pogut constatar la disciplina que regna entre els soldats i els oficials, no una disciplina, van sortir d'Itàlia vestits de falangistes. Molts dels nostres comunicadors els han vist marxar d'aquesta manera.

cosa nova, com si es veu certament millor ni tan sols igualable en cap Exèrcit. He constatat l'esforç cultural que s'ha fet a l'Exèrcit. Aquestes escoles que han estat creades just immediatament darrere les trinxeres i en les quals els qui no han tingut l'oportunitat de l'escola aprenen allò que els haurien ensenyat si hi són una cosa admirables. He vist classes superiors de Belles Arts i he vist els soldats fent escultura, pintura i dibuix. He vist també tocant a les trinxeres les lliars dels combatents on s'hi fa teatre i on els soldats troben un recó d'obscuro en el qual se'ls dona consell perquè no malgastin els diners, se'ls estimula perquè llegixin i perquè respectin els companys. He escoltat amb plaer les paraules del comandant de la Brigada quan em deia que ells estan segurs de vencer i que tenen un Exèrcit que Franco no arribarà mai a tenir.

Quants més italians i alemanys lluitaran amb Franco, menys n'hi haurà per a combatre els antifeixistes els altres oficials — en dipos el comandant, antic oficial de l'Exèrcit.

aquella sense mil quadres que s'han salvat, aquella Grècia que han estat trobats fets malbe en cases particulars i que ara els seus restaurants, he trobat tot això admirable en els moments que Espanya travessa, aquesta moment de greu preocupació, aquest després de la forma com certa premsa ha tractat als republicans, com si fossin salvatges i gent sense cultura, quan és exactament tot el contrari.

A Madrid, quan em d'esperar a marxar, vaig tenir ocasió de parlar un moment amb un pastor protestant que m'informà de la gran sensibilitat del vostre poble i que em deia que ell coneix a molts marxistes i comunistes que denotaven que pertanyen a Déu en el cor. Aquest pastor m'ha dit: «Aquests obrers, que serien analfabets de Madrid, se'ls ha començat a humanar que Edén o Chamberlain».

He visitat les barrades destruïdes de Madrid, m'hi he pogut observar aquell alenç de mort que regna en aquella indreia, i que us deixa una impressió profunda. M'he pogut indignar, però m'he emocionat. Tantmateix no era absolutament necessari tanta barbàrie, perquè no han pogut passar.

De retorn de Madrid m'he detu-

rat a un poblet de la Costa Llevantina i he conviat uns hores amb elements de les Brigades Internacionals. He parlat amb quatre ciutadans suïssos que són alla i que no tenen sinó el cap per la manera com se'ls tracta en tot moment i per la magnífica organització de la vostra Brigada. Arru d'observa una gran preocupació d'elevació de l'home, en un país que està en plena creació, i que se'l veu capaç de crear quelcom nou i mai no vist. He observat un sentit d'orgull en el poble com sols pot veure's al vostre país.

I què us diré de Barcelona? Barcelona dona la impressió de una vila extremadament forta i d'una enorme recerca; s'hi veu una voluntat enorme de lluitar amb la República contra el feixisme. És en la vostra terra una col·laboració estreta amb el Govern de la República, que confirma una vegada més el sentit de l'ideal que teniu els catalans.

Voldria, per acabar, que tingués constar el meu agrament als companys de Madrid que m'han donat tota mena de facilitats per a complir la meua tasca, i veu que les meves darreres paraules siguin aquestes:

«La victòria potser no serà ràpida, però és certa. Aquesta és la meua profunda convicció».

NOTA INTERNACIONAL Anglaterra, cap de l'orquestra internacional

Nostres són una mena de sent que creien que els miracles han passat a la història, malgrat que el curandero de Paris del Rei encara sigui viu. I, per tant, l'enorme sorpresa que ha provocat arreu del món la visita del Tercer Reich després de la visita de lord Halifax no es deu a cap altre poder que l'econòmic. I això ho sap igualment que nosaltres el comte Volpi, i el Reichbank ben aviat n'acuarà un efecte semblant.

Anglaterra, cap i canal de l'imperialisme democràticoburgès, senyora i mestressa de la caixa europea, per ara —per poc temps, potser—, ha evitat gairebé l'inevitable.

Per això l'esperada declaració de sir Neville Chamberlain a la Cambra dels Comuns relativa a l'anada de Halifax a Alemanya omple a bastament totes les llacunes que hom mantenia reservadament respecte al Govern anglès. «Sir John Simon ja tingué l'honor d'informar la Cambra que el viatge del Lord President del Consell era completament particular, i no oficial. Tanmateix, com la Cambra no ignora, estava previst que lord Halifax s'entrevistaria amb el canceller Hitler, cosa que efectua a Berchtesgaden el dia 19. Durant la seva estada a Alemanya, lord Halifax tingué ocasió d'entrevistar-se amb Goering i amb Goebbels, així com també amb altres diverses personalitats alemanyes».

«Aquestes converses tingueren caràcter confidencial. Estic segur que la Cambra no espera que jo faci cap altra declaració sobre aquest particular, en el moment present».

«De totes maneres, estic convençut que la visita ha donat bona resultat en ordre al restabliment d'una intel·ligència mútua, més estreta que fins ara, entre els dos països, si bé no s'ha signat cap compromís en el curs d'aquest viatge».

«Els peons de la política internacional — els espanyols, per exemple — ens pensen entendre amb rectitud les paraules del «Premier» anglès. El nostre magnífic país, més o menys subjecte a l'opressió de la baixa diplomàtica de la City, percep la influència de les determinacions dels homes del Downing Street. No n'escalfem dialècticament les causes, però sí que els fets són prou eloqüents perquè hagin d'induir sobre repeticions».

La rossa Albó—ni frívola sense esforç a la ruina del feixisme italià amb benefici per elles mateixes, i no fan sinó prestar-se al joc de Roma, reforçant cada vegada més el règim feixista.

Un funcionari del Ministeri de la Guerra va dir, fa poca dies: «Ehem pres les Balears, que no abandonearem; hem pres Astúries, que serà nostra totalment; després ocuparem Malta i Còrsega; es tiraran algunes canonades; però veureu com, a la fi, Anglaterra i França ho deixen córrer, i ens indimitaran per fer-nos renunciar a Gibraltar i Tàntia».

«És increïble que a l'estranger s'ignori que Itàlia podrà intentar un cop de guerra imprevist, audaç i posar greu; però no està en condicions de fer la guerra ni tan sols per un període de quinze dies. No

La situació política a Itàlia

A Itàlia s'ha designat la consecució del règim aquell poc minora i pessones que en menques en la seva essència i del seu prestigi. Els altres feixistes, una oïa i altres menys, estan desilusionats i, sovint, maltractats pels seus mateixos companys, i, en fi, a gran massa dels indifferents i dels adversaris esperen, més o menys ansiosament, la fi del feixisme.

L'empresa espanyola no és ben vista per ningú, i tota, en el seu interior, maleeixen el «Duce» i els seus companys. És també im-

possos el menyspreu envers Anglaterra i França, perquè diuen i es poden davant les fanfarronades del «Duce», i perquè podrien, desafortunadament ara, col·laborar útilment i

AQUESTS SAVIS...

Primerament van inventar els gasos asfixiants; després, la careta... I ara? A quin cantó correspon?

JO VOLDRIA...

EL TEMPS D'EXILI

Vaix conèixer Durruti en la tenda de la famosa "Llibreria Internacional" de París...

EL 14 D'ABRIL. REGRES A ESPANYA

Allí passarem dos anys a Bèlgica, hospitalaris i tolerants. fins al 14 d'abril del 1932...

ELS DEPORTATS DEL "BUENOS AIRES"

Poc després del naixement de la nostra petita Colette (desembre del 1931), Durruti, Azaña i alguns centenars de mil·lars de la C. N. T. i de la F. A. I. eren arribats de l'ajuda de l'Estat...

ELS PRESONERS DEL PORT DE SANTA MARIA

Després hi va haver les temptatives revolucionàries de desembre del 1934 i gener del 1935...

DE PRESO EN PRESO

Igual que les altres companyes de mil·lars revolucionaris com Durruti, he anat amb freqüència a veure a través de les retxes de les presons, el rostre del company solista...

estava sola amb la meua petita Colette, que semblava estar destinada a riure sense l'ajuda paterna...

UN CABDILL, UN GUIA, UN COR

Una tarda, després d'una jornada molt penosa, Durruti havia tornat al seu "quarter general"...

EN DOCORS DE MADRID

Si Durruti fou un gran cabdill de milícies, "mai no va ésser un militar"...

JO VOLDRIA...

El seu funeral, grandiosos, senzills i essencialment populars, reuniren, en una manifestació unànime d'admiraació i de dolor...

Al meu record emocionat, no puc veure d'acordar tots els combats d'aleshores que s'ingueren a retre homenajes al gran desaparegut...

Però si Durruti "va fer la guerra", no oblidem el seu passat revolucionari; a través del militar impropriament dominat l'anarquista de sempre...

EMILE MORIN

ferrocarril de propietat japonesa. Es canviaren alguns trets, i a la matinada els japonesos havien guanyat una batalla...

Fa més de sis anys que un país d'igual extensió que Alemanya, França, Àustria i Suïssa reunides, i poblat per 30.000.000 d'habitants, jeu impotent sota la tutela estrangera...

EL FERROCARRIL MILITAR

Casualment vaig viatjar en el nou ferrocarril militar, construït pels japonesos entre Harbin i la frontera...

Heiho, que en veritat no és sinó un petit poblet. El panorama darrere dels arbres no és tal, sinó Blagovestchensk, la gran ciutat siberiana...

ESTRANY PANORAMA

Des de les finestres del vell hotel, edificat a l'estil rus, contemplam el riu. A aquesta part té l'amplada d'una milla, i les seves aigües corren amb força...

En aïllat s'enfronten el Japó i Rússia. Hi ha més de 10.000 soldats a Heiho, i ja he vist els carrers posats amb els canons i els soldats batusar en gran nombre del petit tren...

LA VIDA A HEIHO

La vida és alegre a Heiho. Hi ha algunes cases netes, algunes jardins i moltes cobertes de flors. Els japonesos, amb l'air i la cura per la bellesa, han començat a transformar el petit i brut logarret en un indret habitable per als japonesos...

PANORAMA SORPRENENT

En deixar el tren a Heiho, ens sorprèn un estrany panorama. Darrera de grans arbres apareix l'espectacle reconfortant d'una gran ciutat. Torres, cúpules i alta sostres, edificis industrials i jardins...

FANTASMES A CAN MUSSOLINI

Si existim l'època Tabacchi, la nerviositat del «daca» seria aquí gran per culpa de les conversacions alemanyes...

Però no fou precisament en el terreny econòmic que els japonesos obtenien treure beneficis enormes de les seves colònies continentals...

GRAZIANI HA DEIXAT DE FER GRAZIA A MUSSOLINI

Segons informes recollits en els llocs generalment ben informats de la capital italiana, la devoció mussoliniana de fer-se càrrec del Ministeri de Colònies...

OK DE LLEI FORA DE CASA

La gran revista americana «New Republic», del 18 de novembre, publica un article del seu redactor Bruce Bliven, escriptor prou cono-

gut, en el qual agravia a Hitler... l'haver fagatit del seu país elements personalitzats que ara viuen i treballen als Estats Units...

LETGLÉSIA CÀTOLICA AL SERVEI DE MUSSOLINI

Comuniquen de Mú a la «Libera Stampa» de Lugano, que, seguint les instruccions de Roma (després d'èsser de signat el pacte anticomunista) s'ha refermat la campanya contra la República espanyola...

LA DIGNITAT S'HA REFU. GIAT A MEXIC

L'XI Congrés Nacional de Sindi, cists obres mexicanes, celebrat a la capital federal i clos el 3 de novembre, ha decidit boicotejar en rama les mercaderies japoneses...

UN MATRIMONI LLUIT

«Londres, 24. — Malgrat l'oposició de la família, la primera filla, Ella menor del raja blanc de Sarsawak, sir Charles Brookes, es casà amb el butlloier de «catalan»...

Després d'aquesta dada i d'altres que les agències «han servit, qualsevol creu en l'impotència dels Bliven, escriptor prou cono-

EL CELEBRE FRONT DE GUADALAJARA ES UNA DE LES FORTALESES MES SOLIDES

ELS PONS I VORES DELS RIUS, AIXI COM LES COTES, HAN ESTAT CONVERTITS EN MURALLS DAVANT LES QUALS ELS INVASORS S'ESTAVELLARIEN SI ARRI-BESSIN A ATACAR

Madrid, 26. — Al front de Guadalajara ningú no roman inactiu. Pels dies de més en més els soldats de l'Exèrcit Popular es dediquen a castigar els soldats de la facció pels variats procediments de bombardeig d'artilleria, incursions al camp rebol, serveis de descoberta, tota la gamma de sistemes militars per tal de no permetre que l'enemic esguai quiet a les seves trinxeres i pugui planejar atacs contra les nostres línies.

La cavalleria republicana ha contribuït molt, als fronts almereny, a que la deriva diària de l'enemic sigui un fet palpable que recull quasi diàriament la nota oficial del Ministeri de Defensa. Els seus constants serveis de descoberta permeten conèixer l'exactitud, gairebé exactament, de les posicions, la majoria de les vegades les intencions de l'invasor. En una de les més recents incursions per camp enemic els grups republicans arribaren fins a les primeres línies del poble de Palancar. Es aquest un poble d'uns dos-cents habitants, als voltants de Coghilido, situat en un pujol, que permet d'utilitzar-lo com una espècie de talús sobre una vasta extensió d'arbust que el circunda. La cavalleria popular seguí fins als seus voltants. Diverses patrulles enemigues hostilitzaren els nostres soldats, entre els quals no hi hagué baixes. Els mitjans de la República contestaren aquesta agressió amb notri foc de fusell, i feren fugir els rebels. A penes trobarem resistència.

Un xic més a la dreta, el poble dels Arroyos oferia als seus soldats dispersats. Allà reconstruïren els seus escassos efectius, i fins allà mateix els perseguiren els tres dels nostres soldats. La infanteria de l'Exèrcit Popular completà l'acció de la cavalleria republicana. Previsament, les nostres bateries bombardejaren intensament tot aquest sector sense que les peces rebelles contestessin als nostres trets. La infanteria republicana, hàbilment desplegada, començà el seu atac. No es trobava enemic, que sense dubte fugí més enllà davant els trets de les nostres forces. A l'est de Palancar els soldats republicans iniciaren un moviment envoltant sobre el poble, i vigilaren en tot moment de caure en una possible emboscada. Les nostres línies anaren estenent-se sempre més allargades per l'alta deriva davant una possible agressió de l'Arroyo. No es produí la lluita en cap moment.

Els soldats del poble van penetrar a les rieres sense trobar enemic. Allí es van apoderar d'alguns materials sanitaris i de caixes de municions que semblaven estar abandonades des de fa molt de temps. El nostre Exèrcit penetrava, poc després, a Palancar. En aquest poble, també abandonat, encara que amb nostres que els facciosos hi realitzaven freqüents incursions, els soldats populars van recórrer caixes de municions, material telefònic, diverses metralladores i una dotzena de fusells procedents

seus dubtes de les patrulles que havien hostilitzat ja nostra cavalleria. Des de l'arbrada se sentien alguns trets de tant en tant, que denotaven la proximitat de l'invasor. Es va donar una batuda disparant-se les nostres metralladores, i poc estona més tard va tornar a fer-se el silenci, indicant en aquell moment que l'enemic s'havia allunyat, segons sembla, definitivament.

Aquestes operacions han estat molt considerables. L'anomenat front de Guadalajara, com diem, pren aquest nom perquè la capital queda a molíssims quilòmetres enveres de les línies de foc. És una de les fortaleses més sòlides de l'Exèrcit Popular del Centre. Sobre el terreny conquistat els soldats de fortificacions tracten en les corbes de les trinxeres de fer més sòlida la protecció de llurs parapets als quals els feixistes no s'atreveixen d'apropar-se. Poc temps després d'aquestes operacions se n'han realitzades d'altres de menor envergadura, que, no obstant, són complement de les que relemem. Avui es lluita sobre les enormes planes d'aquest front, i per això els feixistes tenen un treball enorme, el qual acudeten amb el més gran entusiasme, puix que saben que llur tasca contribuirà a fer ferma i sòlida la conquesta del nostre Exèrcit. Les rieres dels rius que travessen el nord d'aquest sector constituiran una mostra del que és capaç un exèrcit ben disciplinat com el nostre. Pons i vores han

estat convertits, així com les cotes properes, en muralles davant les quals els invasors s'estavellarien si arribessin a atacar.

Amb les darreres operacions realitzades són diversos els quilòmetres de terreny que queden sota l'acció de l'Exèrcit Popular. Més quilòmetres de terra queden en aquesta situació, que, en termes militars es coneix per terra de ningú. Les nostres armes priven d'apropar-se l'invasor, i es pot dir que aquesta terra de ningú és literalment nostra amb les darreres operacions que fan els soldats del poble, i a poc a poc va quedant sota el domini dels espanyols. Durant el matí d'avui aquestes descobertes i incursions pel camp enemic han tingut la seva repetició. L'invasor fins ara es bat constantment en retirada, i en tot cas en una prudent defensa. Així s'explica que l'anomenat front de Guadalajara hagi estat la seva acció de tal forma que estan al nostre poder de la carretera que duu a Soria. Les batides més avançades, són el guait constant davant l'enemic, que no aquest front solament dona mostres d'una gran inactivitat. No obstant, els nostres soldats, enemics que estam p'en i fan més profund el front republicà, romanen alerta per si de cas es produeix una sorpresa que, donats els termes en què aquest sector està plantejada la lluita, és molt difícil que arribi a produir-se.

Reunió del Consell Superior de la Cooperació

El Consell Superior de la Cooperació ha celebrat la seva 41 reunió sota la presidència d'Antoni Dot i Arac.

El acord que es prengueren foren, entre altres, els següents: Elevar a l'Honorable Conseller d'Economia una proposta sol·licitant la modificació del Decret de 14 de juliol del 1937.

Elevar a l'Honorable Conseller de Treball una proposta sol·licitant la promulgació d'un Ordre circular perquè els Jurats Mixtos es declari incompetents d'ofici per a entendre qüestions sorgides entre Cooperatives i Mutualitats i aquestes entitats i llurs socis, a fi de donar estricta compliment a l'article 96 de la Llei de Bases de la Cooperació.

Haver vist amb satisfacció les consideracions d'una sentència dictada pel Tribunal Arbitral de la Federació de Mutualitats de Catalunya sobre interpretació de la Llei en la que fa referència a les entitats que no s'hi han acollit. S'aprovà així mateix l'escrit presentat per la Ponència, a conseqüència d'aquesta sentència, pel qual es determina realitzar, passat un període de tres mesos, inspeccions a les entitats mutualistes de què es tingui coneixement que tal vegada no funcionen amb regularitat, per a procedir-se a averament contra aquelles que no estiguin acollides a les Lleis de Bases de la Cooperació i de Mutualitats o Cooperatives; demanar a totes les alcaldies de Catalunya que donin publicitat a l'extrem anterior, a fi que les entitats interessades en tinguin coneixement, i que no podrà ser admesa pels Tribunals Arbitrals cap demanda formulada per o contra una mutualitat o cooperativa no acollida a les lleis pertinents.

Desestimar el recurs presentat per Josep Galindo i Sabatés contra el fall del Tribunal Arbitral de la Federació de Mutualitats de Catalunya en la demanda formulada per ella contra l'"Agrupació d'Obrers del Montepio del Port de Barcelona", per no ajustar-se a les condicions assenyalades en l'article 14 del Reglament per a la tramitació de les reclamacions efectuades d'acord amb les disposicions de l'article 58 de la Llei de Bases de la Cooperació.

Denegar una demanda d'anul·lament d'inscripció d'una Cooperativa de Treball de l'edificació de Manresa, fonamentades en el fet que s'acordà, en la dita població, procedir a l'agrupament de la indústria de la Construcció.

Per avies i traslladar-les al Conseller d'Economia les conclusions del Vè. Congrés de la Federació de Cooperatives de Catalunya.

Sol·licitar a l'Honorable Conseller de Governació que recordi a totes les Alcaldies de Catalunya l'obligació que tenen de respectar les Cooperatives que estiguin acollides a les Lleis de Bases i de Cooperatives dictades pel Parlament de Catalunya.

Drigir una comunicació a l'Honorable Conseller d'Obres Públiques, fent constar la satisfacció amb què aquest Consell ha vist l'Ordre publicat estant les Cooperatives de Treball de constituir formacions provisionals per a contribuir a les gestions d'obres de l'edificació Departament.

Revolució a l'Honorable Conseller de Justícia, a propòsit d'una sentència de la Sala Segona del Civíl declarant inaplicable un fall dictat en sentència inaplicable pel Consell Superior de la Cooperació, que a fi que no es pugui donar mai una altra interpretació, els Tribunals se declari d'ofici incompetents per a entendre en qüestions sorgides entre cooperatives i mutualitats o entre aquestes i llurs socis.

Inscriure definitivament dimes Cooperatives de Consum quatre de Producció i Treball i divuit Mutualitats, així com comunicar a la Cooperativa Integral Vasquera-Litiera de Barcelona, els emens que cal introduir al seu Estatut.

Françà Novatata
Demà, diumenge, a les quatre de la tarda, a ciutat.
EENARRRO - BLENNER
contra
BILBAO - LIZARRIBAR
NI, a un quart d'onze, a pala.
ROBERTO - PEREA
contra
NARRU II - JAUREGUI

Comunicats oficials
EXERCIT DE TERRA
CENTRE. — Els rebels han fet volar una contramina al nord-est del Quirólan de l'Hospital Clínic (Ciutat Universitària). Ha fet explosió entre les nostres línies i les enemigues, sense causar-nos baixes ni destruccions.
Les bateries faccioses, durant la darrera nit, han bombardejat Madrid. Hi han engegat més de mil projectils.
EST. — A l'Alt Aragó, alguna intenció d'atac enemic sobre diverses posicions han fracassat, davant la resistència de les forces lleials, que han replicat amb notri foc de totes les armes.
En un cop de mà realitzat sobre la posició enemiga de la cota 1221 (sector de Rudilla-Terol) hem agafat deu fusells i altre material enemic.
ANDALUSIA. — Canonge rebel sobre les nostres línies de Córculo de Ponselo i Arenales (Granada), i amb més intenció sobre la zona d'Albendin (Torredonjimeno-Jaén).
LLEVANT. — Duè d'artilleria i hostilització del tranat Terol-Saragosa i d'un combat que es dirigia a Las Ullueas (sector de Cagigral).
EXTREMADURA. — Sense notícies d'interès.

EL CONSELL DE MINISTRES D'AHIR HAN ESTAT ACORDATS ELS TERMES DE LA RESPOSTA A LA NOTA DEL GOVERN ANGLÉS

TRIBUNALS ESPECIALS CONTRA EL DERROTISME, ALTA TRACIÓ I ESPIONATGE Indult dels periodistes d'«Heraldo de Aragón»

Prop de les vuit del vespre se reuniren a la Presidència del Consell els ministres del Govern de la República.

Abans estigueren en una de les dependències de la Presidència conferenciant el president i els ministres de Defensa amb l'Encarregat d'Afers de la U. R. S. S. Els dos esmentats ministres, acabada la reunió, van acompanyar el diplomàtic fins a la porta.

De tornada, el doctor Negre i Prieto van conversar amigablement amb els periodistes, sense fer-los, però, cap declaració d'importància.

Sucessivament van entrar els altres ministres, sense fer cap manifestació als periodistes.

A les onze i cinc minuts sortiren els ministres, i Prieto, que fou el primer a sortir, digué als informadors que l'aviació enemiga havia bombardejat Benicarló i Guadalajara, i que en aquest darrer lloc havia causat un tretze o catorze morts i vint ferits. Els consells —afegí— que els facciosos van perseguir els llocs on considerem que hi ha menys elements de defensa.

El ministre d'Instrucció, Hernández, secretari del Consell, donà la següent referència verbal de la reunió:

«El Govern ha acordat els termes de la resposta a la nota del Govern anglès relativa a la proposi-

ta formulada pel Comitè de no intervenció al Govern de la República, nota que en el moment adequat serà feta pública.

S'ha discutit i aprovat l'article del decret que presenta el president del Consell, que estableix i regula el funcionament dels tribunals especials que perseguiran amb penes severíssimes totes les manifestacions de derrotisme i alta traïció i espionatge.

Aquests tribunals estaran integrats per jutges i vocals, lletrats o no, i podent ésser aquests civils o militars designats pels ministres de Justícia, Governació i Defensa, tribunals per al treball dels quals seran útils i hàbils inter les hores del dia.

Han estat indultats de la pena de mort els periodistes de «Heraldo de Aragón» condemnats a la darrera pena.

Un periodista li preguntà si amb la creació dels nous tribunals desapareixerien els que ara funcionen sobre Espionatge i Alta traïció.

Hernández contestà negativament i que els que ara es creen són més especials i més ràpids i que aquesta es podran inhibir a favor dels actuals sempre que ha cregut convenient.

Els altres ministres, a la sentència de la resposta a la nota del Govern anglès relativa a la proposi-

LLIBRES

«En dono fe...» d'Antoni Rius Vilaplana, secretari judicial de Burgos, traduït al català per Joaquim Vila Sisa.

Editat pel Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya, ha estat posada de la venda la traducció catalana del famós llibre escrit per un home que, per raó de la seva professió, i per trobar-se a la vella capital castellana en esclatar la sublevació militar, tingué un any d'actuació en l'Espanya nacionalista.

Per tractar-se d'un llibre conegut i bastant, poc caldrà dir sobre aquest, sobretot que gairebé totes les premses catalanes n'han traduït capítols, sempre. Però com no tothom haurà llegit el que és la més formidable arrosca contra els nacionalistes de Franco, direm una quantitat més sobre la seva importància.

En dir que nosaltres llegirem el llibre en dues jornades es prou per a explicar com s'interessà el que l'autor descriu de l'Espanya facciosa. És com una peülua o com un llibre d'epopeia, la lectura de cada un dels quals fa captar l'atenció, atenció que es multiplica en arribar al final d'un capítol, car llavors hom sent impaciència per saber el que dirà el següent.

Per les pàgines del llibre passen, entre infàntes i els crims més repugnants, els preliminars de la sublevació, els primers dies d'aquesta, els motins amb què els tradidors han volgut justificar la seva conducta, i les intrigues i emboscades entre Quercus, Mola i

France, per tal de dismutar-se el cabdillatge del moviment facciós i la metamorfosi d'aquest d'època que s'inicià fins a la seva degeneració en el sentit patològic per la intervenció de les nacions totalitàries.

Un veritable film ple d'interès i una font de dades molt curioses, sobretot per als qui vulguin conèixer l'entronca de la tragedia que viu el nostre poble.

L'edició puica, com totes les del Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya.

«El perfil de la vengança», per Manuel Valldereus.

Són trenta pàgines de lectura, amb les quals el company Manuel Valldereus vol prevenir la reanarada contra les manifestacions de l'enemic de la causa popular i de la República, precisament les més terribles matances, que aquesta dia han succeït en un nuu de dies les les més, ciutadans de l'Espanya lleial.

Dentre la modesta material del llibre, l'autor troba marge suficient per a discutir amb més seguretat la situació de l'individu que fent el paper d'antifacista, cal que hom en realit, perquè en tot cas, són els agents del terrorisme emboscats a la vengança.

Considerem que si tot ciutadà fes l'esforç d'assimilar-se el contingut del llibre de Manuel Valldereus, seria perillós i agraït una preocupació detenció d'obrer-ho, car el ciutadà en trobaria immunitat contra les hores dels tradidors d'hereu d'antifacista del poble.

La impressió del llibre, fet a l'Editorial «Porja», molt agraïda.

El Teatre instrueix i delecta El Teatre és del Poble POBLE! VES AL TEATRE

(Oficina Tècnica d'Informació i Propaganda)

partero havia arribat a Barcelona i s'estava a la Fonda d'Orient.

Malgrat totes les recomanacions, el dilluns, 9 de juliol, els ciutadans de Barcelona tornaren a esperar-se. Durant la nit anterior havien estat marcades amb senyals misteriosos les portes de diverses cases. El mateix succeí a Vic. Però allà s'aquabà l'alarma en tenir esment que moltes de les cases senyalades estaven habitades per gent que no havia tingut cap relació amb el moviment, i que ni eren fabricants ni actuaven en política.

Aquella matinalada — la del dilluns — s'havien practicat nombroses detencions a la Costa de Llevant, i l'Ajuntament de Mataró acordà oficiar al capità general fent-li veure el dolor de les famílies dels individus que havien estat detinguts.

A Barcelona, i gairebé a tot arreu, els obrers de diversos oficis entraren a treballar aquell dilluns. La vaga es localitzava als rams de teixidors i filadors. Però aquell dia encara hi hagué exhibició de forces, especialment als carrers de Sant Pau i Nou; tornà a passejar-se per la ciutat una bandera vermella amb la inscripció de sempre; es procedí a recollir l'emmenada bandera, que fou dipositada a la ca-

contestades amb d'altres violències, i el fetitxisme de l'admiraçió envers el Duc de la Victòria, produïren el miracle.

Els milicians aclamaren el comandant Sarabia en acabar-los de llegir el document.

Els obrers es donaren per entesos, i tornà la calma.

D'aquesta manera s'acabà l'etapa de la solidaritat interlocal en l'evolució de l'obrerisme català.

senació que és impossible de redactar-ne un altre de més anodi. Al capdavant deia que les Corts tractarien del cas, de tots els casos.

I bé: l'hem transcrit íntegrament perquè hi veiem la confirmació dels dots de governant del general Espartero. El seu profund coneixement de la massa — coneixement no adquirit en el llibre ni en cap escola, sinó amb el contacte diari —, el seu coneixement del que era i és el poble, el portà a dir el que digué i res més que el que digué: que era qüestió de tornar a treballar per no fer malbé la llibertat de moda, que recollava en el feixisme: en la Milícia Nacional. És a dir, que el que es prenia per moviment obrerista no era sinó una maniobra política.

I, naturalment, encara que sembli absurd, el document fou acollit amb entusiasme, i el dimecres, 11 de juliol del 1855, ja gairebé es treballà normalment.

«Es que els obrers es podien donar per satisfets?», es dirà. No. Però el cansament de tants dies de mantenir la cohesió de la massa, els nou dies de vaga, la manca de possibilitats materials per allargar-la sense recórrer a violències que haurien estat

serna de les Drassanes; es practicaren diverses detencions d'indocumentats; es detingué, a més a més, un fuster com a autor dels senyals misteriosos; hi hagué manifestacions a les Rambles i alguns disparats al barri del Pedró, i la força armada ocupà els terrats.

El dimarts, 10 de juliol, una comissió d'obrers anà a parlar, a la Fonda d'Orient, amb el comandant Rafael de Sarabia, ajudant del Duc de la Victòria. Entre la massa, sempre disposada a recollir rumors, es deia que el que demanava la Comissió era el manteniment dels jornals que regien abans de la vaga — i això ens privaria la por de veure escarçats els ingressos —, i que s'establís el Jurat Mixt, mentre s'esperava la resolució definitiva que acordessin el Govern i les Corts.

L'ajudant del general Espartero havia portat un document que el president del Consell, Duc de la Victòria, dirigia al capità general Joan Zapatero, i que es publicà seguidament. Deia el document: «He sabido, con el más profundo sentimiento, que algunos obreros, extraviados por los encubiertos enemigos de la libertad y del orden público, invocan mi nombre, al propio tiempo que desconocen mi autoridad.

REDACCIÓ, ADMINISTRACIÓ I TALLERS:

Carrer Consell de Cent, número 702

Telèfon: Administració ... 35410

Redacció ... 30327

Tallers ... 35371

SUBSCRIPCIONS

Barcelona, un mes ... Ptas. 3'50

Forinada, un trimestre ... " 10'50

Amèrica i Filipines, trimestre ... " 10'50

Els altres països, trimestre ... " 18'00

NUMERO SOLT: 13 CENTIMS

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIÓ NACIONAL DEL TREBALL D'ESPANYA

Barcelona, divendres, 26 novembre 1937

ANY I

NUMERO 238

PERFILS

ELS POBLES NO SON PROPIETAT D'UNA CLASSE

La brutal dialèctica econòmic-política del capitalisme té dos conceptes clàssics per a valorar les coses i els éssers: la compra i venda. Tot ho resumeix a la venutòria condició de mercaderia, sobre la qual realitza les operacions comercials més inaspirades, fins a obtenir el guany monetari calculat. Els obstacles naturals, socials, polítics o bé morals, a les empreses de possessió i enriquiment existeixen d'una manera molt relativa, car per la consecució de les seves cobertes materials no vacil·la cap mitjà, sigui de l'ordre que sigui. El dret de la força, imposat a base de la pobresa de la classe treballadora, palesa quina és la concepció jurídica i política de la classe capitalista en el món d'avui, mitjançant la qual té subjectes a les conveniències particulars la majoria dels pobles de la terra.

Però aquesta subjecció circumstancial, dintre el curs de la Història, no és un equivalent lògic i natural, i menys encara estable, per considerar el poble com a propietat de la classe burgesa. Si l'estructura orgànica de la societat present, fonamentada en el sistema d'exploració de l'home per l'home, obliga a una dependència constant i regulada dels productors a favor d'aquells que usufructen les tres quarts parts del treball col·lectiu sense aportar-hi altre esforç que el d'apropiar-s'hi, no incapacita la classe treballadora per a la conquesta totalitària dels seus drets, que és tant com afirmar l'anorreniment de les posicions privilegiades dels explotadors.

Justament, la tendència progressiva dels pobles, a mesura que han comprès el fenomen monstruós de la societat capitalista, s'ha encaminat vers l'establiment de noves formes de convivència social, on els homes deixessin d'ésser un instrument de producció a mans d'un nombre reduïssim d'altres homes, i adquirissin totes les prerrogatives que per llei natural i per dret social els corresponen. I actualment les grans masses humanes que encara es veuen forçades en part a moure's sota el jou de l'esclavatge capitalista lluiten amb totes les seves forces per a desfer-se'n i donar-se una vida de llibertat i justícia més eficient i humana.

I a Espanya, que, com a poble, es troba sobre la marxa de les seves màximes llibertats, per més que hom tracti de fer-li entendre de grat o per força que no pot bastir-se un règim més equitatiu que el d'avans del 19 de juliol, no li és ni li serà possible fer-ne cas, perquè els imperatius històrics d'una revolució proletària poden més que la conjura del capitalisme internacional.

J. Anselmo

TACTICA FEIXISTA

Bombardegeu l'Ambaixada mentre redacto la carta d'excusa.

LA LLUITA A L'EST DIVERSES PROVATURES D'OFFENSIVA DE L'ENEMIC SON REBUTJADES PER LES NOSTRES FORCES LA DESFETA DELS REBELS HA ESTAT ABSOLUTA

Boltonya, 26. — L'enemic ha demostrat força activitat en la jornada d'avui. Pel que es veu, el clatell que li infligiren les tropes lleials ahir en realitzar el seu atac i fracassat atac al Barranc de los Cueros i sector sud d'Osca, i que després d'aquest atac les nostres forces mantingueren intactes totes les posicions, pel que se veu, repetim, aquest clatell no obtingué les conseqüències desitjades, i avui han instat el feixisme i han tornat a atacar amb igual tosoneria les nostres posicions. Les forces lleials amb serenitat, tallen i contraataquen sense exposar-se massa. La tàctica que desenvolupen els

capo feixistes en aquestes provatures d'ofensiva sónament a ella mateixos pot perjudicar. Avui s'han donat diverses cases d'aquesta. Primer han desordenat un furios atac contra les nostres posicions del quilòmetre 87 de la carretera d'Osca de Gallego a Sabanyano. Malgrat que l'escorça havia estat preparada amb tota mena d'elements bèl·lics, i que els capítols feixistes han posat en pràctica el sistema de disparar contra els qui recollaven, sistema errat i manllogat des de fa temps, no han pogut avançar ni un sol pam de terreny. D'estar-hi n'han tingut cura els nostres valents lluitadors, els quals han fet una veritable ostentació de coàctge i de disciplina, sense deixar-se imposar per la furia enemiga. I han rebutjat totalment l'escorça.

Davant d'aquest fracàs, algunes hores després els feixistes han ataquat per Lecynosa, indret pel qual demostren gran interès des de fa algun temps. El resultat és ha estat igualment advers.

Més tard s'han llançat furiosament contra les nostres posicions de la riera de Pauli; però malgrat tot, han fracassat, i això que hi han fet intervenir els murs. Els nostres soldats els han deturat de la mateixa manera. I han hagut de tornar-se'n precipitadament davant l'intens foc nostre.

La desfeta dels rebels ha estat avui absoluta, arribada en repel·lir les nostres tropes un atac que els rebels havien desordenat sobre Peco Matras, al sector d'Osca, on els hem obligat a replègar-se. No han fet desordenadament, amb tot i protegir-los l'artilleria, que ha canonejat els nostres Dòcs de Peco Matras. L'atac va començar a quarts de vuit d'ahir a la tarda, i ha acabat aquest matí. Els hem causat molts baixes i no han pogut guanyar gens de terreny.

Alcorria, 26. — Segueix la calma als sectors a l'est de la província de Saragossa i nord-est de Terol. Tota l'activitat bèl·lica es redueix a troteigs de fusell i de metralladora, més o menys violenta, però sense que tingui sortida dels parapets.

Particularment a l'hora de verificar-se els serveis d'avanzada, els quals revesteixen certa intensitat. El més remarcable de la jornada d'avui ha estat un afortunat cop de mà realitzat pels nostres valents soldats contra la posició enemiga de la col·ta 1221. Aljupis, amagant el cos a la vigilància de les actuals enemics, els soldats re-

MALGRAT LA PARLA DELS INDISCRETS...

Som, avui, com abans érem

Les cròniques internacionals troben gust a significar unes desviacions del proletariat revolucionari espanyol, i li atribueixen uns gustos i unes inclinacions que no responen a la realitat. Es tracta de "transigències" i d'adaptacions al medi burgès; perquè les distàncies quilomètriques entorboleixen la vista i perquè la quietud relativa de les "pàtries" semicalmoses permet conservar una tranquil·litat que ni per a nosaltres ja no voldríem. Seria interessant que els enjudiciadors de la nostra obra visquessin entre brases, que dansessin obligadament la divertida introducció al regne del foc i del misteri. Es facilíssim dictaminar des de l'exterior, donar normes i fer oposicions a la plaça de domine des de la llumanyia i en plena desconexió del perquè d'unes actituds tan circumstancials com necessàries.

Sabem que tots els criteris mereixen respecte; però considerem oportú esquitllar el que aguanten els sectors burgesos, que tant es feliciten de la pretesa tombada dels "estridents de la revolució". Que es quedin amb la satisfacció d'una definició malaurada, que a nosaltres ens interessa més disposar les coses, amb tota claredat i justesa, amb els nostres amics d'enlla de la frontera que no reixen a interpretar la posició del proletariat espanyol.

Cert que de vegades també nosaltres ens hem acollit a les exclamacions intemperants i efectistes que fan de mal aguantar quan els problemes es viuen tan de prop que l'apartament és impossible. Cert que si es registra la nostra història, serà un xic difícil enganyar-nos els dits a la porta de les contradiccions. Però aquesta reconeixença no ens ha de valer desmerit; com la posició absurda dels amics de fora no els ha de proporcionar un desmereixement immerecut. Tots plegats som susceptibles d'equivoocar-nos, i creiem que el que precisa en les situacions delicades és situar-se en el pla desavantatjats i deduir, des d'ell, els avantatges o els desavantatges de la posició estrident o de l'actitud col·laboracionista.

Els criteris integerrims, la lluita a base de l'acció directa, fan de bon mantenir quan l'obrerisme polític i la democràcia burgesa van de bracet amb el capitalisme, quan la vida nacional transcorre assolada, sense altre sobresalt que el que li ve

de nosaltres. Però, companys! Quan un país és atacat — com ho és el nostre — per tota la reacció mundial confabulada; quan el combat contra la burgesia interior ha passat a segon terme per causa d'un perill que s'alça en primer lloc; quan en la contesa ens hem de refiar de l'esforç de tots els elements indígenes, perquè, a l'economia internacional del feixisme, l'obrerisme, també internacional, no ha respost com devia; quan la disputa per la supremàcia del moviment pot comportar l'afebliment de les nostres forces i l'engallament de l'enemic, és quan hom mesura els passos i determina, sobre el terreny dels fets, el que més li convé. I el que ens ha convingut a nosaltres, als revolucionaris espanyols, no és pas el descredit d'unes teories ni l'ensorrament d'un gran factor ideal de les multitudes, com és la C. N. T. En certes ocasions, la història obliga, i ara som obligats nosaltres (i vosaltres no badeu) de posar un espai, de fer una pausa en les nostres activitats integrades... perquè Franco, amb més visió i amb més dolenteria que els nostres orientadors, no s'aprofiti de les conductes desplaçades i de la disgregació del conjunt antifeixista, per a liquidar el problema a la seva manera.

Va bé — ja ho hem dit — poder discurrir amb la suficiència i amb la tranquil·litat d'esperit, solament possible en els pobles que, per ara, no coneixen la imminència del perill. Però nosaltres... Vaja, companys; ja que no us ha estat fàcil d'ajudar-nos tal com ens mereixíem, deixeu-nos prescindir, mentre estiguem ocupats a empaitar la victòria, d'aquelles preocupacions que podrien apartar-nos d'uns elements que vosaltres, de cap de les maneres, no reemplaçareu, si un disgust que els ocasionéssim els retirés de la contesa. Deixeu-nos fer; ajudeu més, i critiqueu menys. Que, un cop vençut el feixisme, tornarem a recobrar-nos, i, amb més raó que mai, podrem aconsellar al país les solucions per nosaltres proposades.

Que hom erugui el que vulgui, de nosaltres. Però el cert és que un moment de forçada contemporització no pot determinar l'efondrament d'una posició ideològica tan sentida com les mateixes ganes de viure.

JOAN DEL PI

MOTOR UN AUTOMOVIL VOLADOR

Concedim els intents per a produir un vehicle aeri, de les mateixes maneres que les necessitats han fet sorgir un tipus d'avió que igual pot posar-se en terra que a l'aire. Per a l'automobil, la cosa és més difícil, però a l'automobil volador, aquestes dificultats s'augmenten més encara. La potència l'avió s'ha desenvolupada en una sèrie de fases, i més que un automobil volador, es tracta d'un avió terrestre — passeu-me el mot a U. P. — Diu així l'artífici:

Com es presenta l'"Arrowbird"? Abans que tot, diguem que les ales de l'aparell són molt lleugeres, i el seu muntatge es fa amb gran facilitat. Són precisos alguns elements, i hom pot actuar del col·lectiu, per a fixar-les i proporcionar la deguda rigidesa. Hom treu, així mateix, l'hélix, i l'avió queda transformat en un automobil de tres rodes; les dues posteriors són les motrius.

Per tal de fer pràcticament aquest vehicle, hom ha suprimit el que podríem dir cua de l'avió, i la carlinga, així mateix, té les dimensions mínimes. Les portes, els vidres, els seients i tots els accessoris són, en aquest nou tipus de vehicle, similars als dels automòbils de sèrie.

La forma exterior, un xic rara, certament, no satisfà pas gaire la vista. Però el que és més interessant és que l'automobil volador existeix i va bé.

El motor és un "Sturmbaker" de 6 cilindres amb una força de 100 H. P., que proporciona una marxa, en terra de 113 quilòmetres per hora, velocitat que arriba als 192, en actuar la màquina en l'aire. Molt dels òrgans de l'"Arrowbird" són comuns als automòbils normals. El dipòsit conté 96 litres, ço que dona una autonomia de marxa de 640 quilòmetres.

El cotxe mitjà és de 14,8 litres per 100 quilòmetres, així el mateix quan actua en terra com d'avió. Aquesta avió-automobil o automobil volador — el nom no fa la cosa — té 17 envergadura d'11,80 metres, i la seva llargada és de 5,20.

Pindoles

Des savis anglesos, els doctors William Sargent i Gulman, acaben de fer saber al món científic els resultats dels seus experiments realitzats amb un nou estimulador, al qual han donat el nom de "Pindolina".

Ambedós homes de ciència han injectat en uns casos, i administrat en forma de pindoles altres, a 250 malalts, dosis de 10 a 30 mil·ligrams, després d'haver experimentat la citada substància sobre els miceles.

Han observat que aquesta nova medicació accelera d'una manera notable el funcionament del cervell. En general, augmenta la capacitat intel·lectual, de fàcil espècial l'eloqüència i la imaginació, igual que el cafè, pot provocar l'insomni; però aquest, en tot cas no és ni canat ni desagradat.

La "Pindolina" està indicada per a guarir certes malalties mentals, o si més no, atenuar-les, i a prevenir la repetició dels períodes de depressió.

(De "British Medical Journal")

Diu un savi

L'incansable investigador búlgar

Fa 2.500 anys

En una tomba que data de 2500 anys, en els voltants d'Aschaffenburg, s'ha trobada una urna que contenia instruments de cirurgia, confeccionats en bronze, que demostren l'extraordinari progrés que ja llavors havia adquirit la ciència mèdica. Es tracta de quatre petites limes molt ben conservades, tres agulles primes i quatre pinces, i set cunives de dents. Tots aquests objectes estan fabricats en bronze, amb el major coneixement tècnic i amb summa perfecció.

(De "Lancet")

EXPLOTACIÓ DE CAPES AURÍFERES

Berna, 26. — Els períodes successius informen que proument se procedirà a l'exploració de les capes auríferes de la muntanya Calandula, prop de Chur, a 2.000 metres d'altura. Les nostres autoritats han donat resultats favorables. Amb això es confirmen les velles llegendes que es contaven antigament, segons les quals existien sota un riu mines d'or.—Fabra.

COMPLIMENT D'UNA SENTÈNCIA

Jerusalèm, 26. — El senyor Farhan Saadi, detingut junt amb altres tres arabs dies enrere i condemnat a mort per un Tribunal militar, serà executat demà al matí. Serà la primera execució dictada pels tribunals recentment implantats. Als cercles arabs hom creia que seria indultat, i no ha estat així. La resta dels arabs detinguts per temps il·limitat d'armes, castigada amb la pena de mort, compareixeran demà davant el Tribunal.—Fabra.

Prof. Dr. Acón Zlataric, en un interessant treball, ens diu, entre altres coses: «Si fóssim capaços de pensar en llibertat l'energia interior atòmica, d'un gram de carbó, per exemple, s'oblidaria tanta energia com la que es rep de la combustió de 1.000 tones de carbó de pedra! I abans que hom surti de la terra seprepa, troba aquestes altres limes: «Trasllucim, és possible la transformació d'un element químic en un altre; així, el plom seria possible convertir-se en or. Si veurem un electró de l'atòm de mercuri i tres de plom, aquest electró es transformaria en la massa i l'energia són una mateixa cosa; però que nosaltres no podem veure les amagades forces de la natura, i que ens semblen separades i distintes».

(De "Niva")